

Cal Francesc

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer de Vic, 5
Alçada: 893

Coordenades:

Latitud: 41.87025
Longitud: 2.11198
UTM Est (X): 426307
UTM Nord (Y): 4635752

Classificació

Número de fitxa 08079-160
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern
Segle XVI-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La coberta i la façana estan deteriorades amb perill de desprendiments d'elements constructius.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 6459409DG2365N
Autoria de la fitxa Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Edifici de planta rectangular en cantonada, cobert de vessant simple orientat a migdia. La cantonera és reforçada amb carreus rectangulars carejats de pedra local i emmarca la façana, quedant definida per la composició de les obertures que es disposen a cada una de les plantes. A la planta baixa s'obre la porta d'accés de doble full amb una gran llinda rectangular de pedra que es disposa sobre les dues mènsules que rematen els muntants dels brancals. Quedant flanquejada, a mitjana alçada, per una sagetera emmarcada per carreus de pedra tallada. A la vertical de la porta, es disposa la finestra principal de la planta pis, amb llinda i brancals de pedra amb motllurat decorativa. En destaca especialment l'ampit amb una doble motllura de pedra i on es disposa una espitllera, definida per dos únics carreus de pedra tallada. Obertura que resta actualment cegada. En aquest mateix nivell s'obre una finestra, de menors dimensions que l'anterior, amb brancals i llinda fets de maó pla. Mentre que a l'alçada de la planta sota coberta s'hi disposa un petit finestró emmarcat per muntant i llinda de pedra.

Pel que fa a la façana lateral, en destaca la finestra amb brancals motllurats i llinda amb falçs arc conopial incís, que s'obre a l'alçada de la planta pis.

El parament del conjunt dels murs de tancament exterior és fet amb un aparell de maçoneria regular compost per pedra desbastada reble i alguns maons, tot lligat amb morter de calç.

Observacions:

Deshabitada.

Història

La referència més antiga que ha estat documentada en relació a un nucli de població entorn del Monestir de Santa Maria de l'Estany data de l'any 1252. Moment en què és esmentada la vila de l'Estany, tal com consta en un document de l'arxiu parroquial.

L'evolució de la trama urbana d'aquest nucli de població es definí a redós dels principals eixos viaris que conflüen al voltant del referit conjunt monàstic.

Així fou com a partir d'unes primeres construccions edificades al voltant de l'antiga plaça de l'Abadia, actual plaça Major, probablement de caràcter defensiu, es va anant desenvolupant l'urbanisme dels principals carrers. Com el carrer Major, el carrer Rodors i, posteriorment, el carrer dels Monjos. Eixos a partir dels quals, i amb el pas dels segles, s'anà configurant la resta de la trama urbana de la vila.

La major part dels edificis d'aquests antics carrers han estat successivament reformats en època moderna i contemporània, preservant-se en moltes de les seves façanes i interiors elements arquitectòniques d'aquest moment constructiu.

Bibliografia

RODRÍGUEZ i LARA, J.L (1988). "Gent i llocs de l' Estany". Associació cultural de l' Estany. L' Estany.

